

[Forsvarsministeren.]

at udfylde de uhyre snævre Rammer, som Hæren og Søværnet har, hvad Befalingsmænd angaar, saa at vi dog i nogen Grad bliver i Stand til at løse de foreliggende Opgaver. Naar det foreslaas, at der gives Forsvarsministeren Bemyndigelse til at antage civilt Personel til Udførelse af Kontor-, Depot- og Arbejdstjeneste, er det, fordi vi derigennem kan frigøre en Del af det indkaldte Mandskab til egentlig Militærtjeneste, til Vagttjeneste o. s. v. Jeg vil i det hele taget mene, det er rigtigst, ikke mindst naar det drejer sig om Rekrutter, men forøvrigt ogsaa i andre Tilfælde, at det værnepligtige Mandskab ikke bliver sat til saadant Arbejde under sin Tjenestetid, men at det udføres af civilt Personel.

Endelig indeholder § 1 en Bemyndigelse til at tillægge Befalingsmænd o. l. samt civilt Personel, hvis Udnævnelse (Forfremmelse) paa Grund af Besættelsen og de dermed forbundne Forhold ikke har kunnet finde Sted til normalt Tidspunkt, Tjenestealder samt Lønnings- og Pensionsanciennitet fra den Dato, paa hvilken Udnævnelsen normalt vilde have fundet Sted. Det er en Bestemmelse, som er en Retfærdighedshandling over for de paagældende Befalingsmænd; de er ikke blevet udnævnt som Følge af, at Tyskerne opløste den danske Hær og det danske Søværn, saa at Værnene — i det mindste formelt — opførte at eksistere. Det vilde nu være meget uretfærdigt, om de Befalingsmænd, som i denne Periode normalt vilde have modtaget deres Udnævnelse, skulde blive sat tilbage i Forhold til deres Kammerater eller i det hele taget faa en forringet Stilling, og jeg er derfor ogsaa overbevist om, at det høje Ting vil mene, det er en rimelig og retfærdig Regel, der her gives.

§ 2 omhandler Udgifterne. Det er ganske klart, at naar alle disse ekstraordinære Bestemmelser skal gennemføres, naar der skal være 20 000 Mand inde, naar vi skal iadkommandere og i det hele taget sørge for, at der er tilstrækkeligt med Befalingsmænd til Raadighed, og vi samtidig ogsaa skal anskaffe et meget betydeligt Antal Udrustningsgenstande, vil det koste mange Penge. Derfor maa der gives Forsvarsministeren en Bemyndigelse til at gaa uden for de aarlige Driftsbeløb af henholdsvis 26,38 Mill. Kr. for Hæren og 14,5 Mill. Kr. for Søværnet. Det var nu nødvendigt at søge denne Bemyndigelse under alle Omstændigheder, fordi Udgifterne med den Prisudvikling, der har fundet Sted, naturligvis forlængst har passeret

disse Tal. Det er ikke let paa Forhaand at danne sig et Overblik over, hvor store Summer det vil komme til at dreje sig om; men en skønsmæssig Beregning, der er foretaget i Ministeriet, viser, at man maa regne med, at Beløbene i det Finansaar, dette Lovforslag gælder for — Lovforslaget drejer sig kun om Bemyndigelse for Finansaaret 1945-46 —, for Hærens Vedkommende vil andrage ca. 90 Mill. Kr. og for Flaadens ca. 35 Mill. Kr. Heri er ikke iberegnet Anskaffelse af Materiel til Erstatning for det, som Tyskerne har taget fra os; de har jo røvet Rub og Stub, ikke efterladt det ringeste, og ikke blot røvet alt, hvad vi havde af Materiel for Hærens og Søværnets Vedkommende, men ogsaa taget vore Kaserner og ødelagt dem ved den Behandling, de har underkastet dem, ødelagt Materiel i stor Udstrækning og ført værdifuldt Materiel bort fra Landet.

Dette Lovforslag, der er vedtaget i Folketinget, beder jeg Landstinget underkaste en velvillig og hurtig Behandling. Med den Tilladelse, den højtærede Formand har givet, skal jeg ogsaa omtale det andet paa Dagsordenen opførte Forslag, som gaar ud paa at give en Bemyndigelse til Forsvarsministeren til at afvige fra visse Bestemmelser i Lov Nr. 113 af 7. Maj 1937 om Søværnets Ordning og til at foretage Genindkaldelser til Søværnet samt til at lade de i Militær Straffelov og Militær Retsplejelov for Krigstid fastsatte Bestemmelser træde i Kraft. Dette Forslag falder ganske nøje sammen med en tilsvarende Lov for Hærens Vedkommende, som det høje Landsting allerede har givet sin Billigelse, og Motiveringerne for dette Lovforslag er den samme, som blev givet for Lovforslaget vedrørende Hæren. Den Situation, som Søværnet befinder sig i, kræver paa samme Maade, som det har været Tilfældet for Hærens Vedkommende, at vi kan foretage de Foranstaltninger, som Lovforslaget gaar ud paa. Jeg skal indstille ogsaa dette Forslag til en velvillig Behandling i det høje Landsting.

Stumph: Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde de to forelagte Forslag. Vi finder det nødvendigt, at de mange militære Opgaver, der findes her i Landet, bliver løst paa en tilfredsstillende Maade, og at det sker ved, at man indkalder de fornødne Styrker dertil, selv om man der ved maa fravige de almindelige Regler for Indkaldelse. Vi finder det ogsaa naturligt, som Forholdene er, at den militære Straffelov og den militære Retspleje-